

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, 16.7.2009
KOM(2009) 363 endelig

2009/ 0108 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. .../...

**om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningsikkerheden og ophævelse af
direktiv 2004/67/EF**

{SEK(2009) 977}

{SEK(2009) 978}

{SEK(2009) 979}

{SEK(2009) 980}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Kommissionen fremsætter et forslag til forordning, der ophæver det eksisterende direktiv 2004/67/EF om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningssikkerheden¹. Dette direktiv er ikke længere tilstrækkeligt som følge af den voksende afhængighed af import og stigende risici med hensyn til forsyning og transit i tredjelande samt væksten i gasstrømme og udviklingen af det indre gasmarked i Fællesskabet.

Som reaktion på den russisk-ukrainske gaskrise i januar 2009, der forårsagede en hidtil uset afbrydelse af gasforsyningerne til Fællesskabet via Ukraine, opfordrede Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet til, at revisionen af det eksisterende direktiv fremskyndes. En ny væsentlig afbrydelse af gasforsyningen kan ikke udelukkes, og den kan endog indtræffe i nær fremtid. Fællesskabet må derfor være forberedt på fremtidige afbrydelser af gasforsyningen.

Januar-krisen påviste behovet for at definere gasindustriens, medlemsstaternes og Fællesskabets institutioners roller mere tydeligt med henblik på at håndtere en afbrydelse af forsyningerne på kort sigt og skabe den nødvendige infrastruktur på længere sigt. Krisen har vist, at hvis foranstaltningerne skal være sammenhængende og effektive, må de forberedes i god tid i forvejen og koordineres på fællesskabsplan.

Dette forordningsforslag stemmer overens med EU's målsætninger, navnlig vedrørende oprettelsen af et velfungerende indre gasmarked og energiforsyningssikkerheden.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af interesserede parter

Den 13. november 2008 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om gennemførelsen af det eksisterende direktiv – (KOM(2008) 769). Efter offentliggørelsen fulgte en offentlig høring af de interesserede parter (medlemsstaterne, erhvervssektoren, energimyndigheder og borgere), som fandt sted i perioden mellem november 2008 og marts 2009. Der er også holdt et detaljeret samråd om en revideret lovgivning om gasforsyningssikkerheden i gaskoordinationsgruppen, som består af repræsentanter for medlemsstaterne, gassektoren og forbrugernes repræsentanter gennem deres europæiske sammenslutninger (Eurogas, OGP, GIE, IFIEC, BEUC og Eurelectric) på møder henholdsvis den 23. februar, 2. april og 13. maj 2009. Medlemsstaterne tilkendegav deres synspunkter på energiministerrådets møder den 12. januar og 19. februar 2009, og adskillige medlemsstater har efterfølgende fremsendt skriftlige bemærkninger til Kommissionen.

Konsekvensanalyse

Konsekvensanalysen har behandlet fem løsningsmuligheder. 1) Ingen nye fællesskabsforanstaltninger; 2) bedre håndhævelse af direktiv 2004/67/EF; 3) frivillige tiltag fra erhvervssektorens side; 4) et revideret direktiv; 5) en ny forordning.

¹ EUT L 127 af 29.4.2004, s. 92.

For løsning 1) og 2) evaluerede Kommissionen gennemførelsen af det eksisterende direktiv. Kommissionen konkluderede, at det eksisterende direktiv ikke længere er tilstrækkeligt som følge af den voksende afhængighed af import og stigende risici med hensyn til forsyning og transit i tredjelande samt væksten i gasstrømme og udviklingen af det indre gasmarked i Fællesskabet. Med hensyn til løsning 3) er en væsentlig ulempe ved frivillige tiltag, at der ikke er garanti for, at alle aktører deltager på en sammenhængende måde. Derudover tilvejebringer markedskræfterne ikke nødvendigvis ekstra kapacitet, hvormed forsyningssikkerheden kan opretholdes. Angående løsning 4) og 5) (valg af retsinstrument) er Kommissionen af den opfattelse, at en forordning er et mere egnet instrument end et direktiv af følgende hovedårsager: En forordning gælder umiddelbart for medlemsstaternes kompetente myndigheder, naturgasselskaber og kunder; den kræver ikke en tidskrævende omsætning i national ret; den sikrer klarhed og sammenhæng i standarder og forpligtelser i hele Fællesskabet, og den definerer direkte fællesskabsinstitutionernes rolle.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Retsgrundlag

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 95 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Det overordnede formål med forslaget er at øge gasforsyningssikkerheden ved at skabe incitamentet til at investere i den nødvendige sammenkobling for at opfylde N-1-indikatoren og kravet om, at gassen skal kunne strømme tilbage. Disse sammenkoblinger er samtidig nødvendige for at sikre et velfungerende indre gasmarked.

I forordningen lægges hovedvægten på det indre gasmarkeds rolle med henblik på at opretholde gasforsyningssikkerheden. Bestemmelserne tilsigter at sætte naturgasselskaber i stand til at forsyne deres kunder i hele Fællesskabet længst muligt og uden restriktioner på nationalt niveau. Ifølge forordningen må den kompetente myndighed alene beslutte at benytte andre foranstaltninger end markedsbaserede foranstaltninger som en sidste udvej i nødsituationer, når alle markedsbaserede foranstaltninger er udtømt, og naturgasselskaberne ikke længere er i stand til at håndtere en afbrydelse af forsyningerne. Kommissionen får også en større rolle at spille med hensyn til at sikre, at det indre marked fungerer længst muligt, og at foranstaltninger, som besluttet på nationalt plan, kan forenes med dette princip.

Subsidiaritetsprincippet

Sigtet med forslaget er at styrke Fællesskabets forsyningssikkerhed. Med virkeliggørelsen af det indre energimarked og som illustreret af afbrydelsen af gasforsyningerne i januar 2009 giver gasforsyningssikkerheden anledning til betænkeligheder, og dens fællesskabsdimension får stadig større betydning, hvilket gør det berettiget at inddrage Fællesskabets institutioner og navnlig Kommissionen. I en nødsituation på fællesskabsniveau er Kommissionen bedst placeret til at samordne medlemsstaternes kompetente myndigheders foranstaltninger og lette dialogen med tredjelande. Forebyggelse af og beredskab i forbindelse med afbrydelse af gasforsyningen garanteres bedst med et stort, godt sammenkoblet og konkurrencepræget indre marked, der tilbyder forskellige forsyningskilder og -ruter og udjævner konsekvenserne af afbrydelser af forsyningen i individuelle medlemsstater eller forsyningsselskaber.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Det går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de fastsatte mål. Medlemsstaterne vil fortsat bære ansvaret for

deres forsyningssikkerhed og have betydelig fleksibilitet med hensyn til deres valg af ordninger og instrumenter, hvormed forsyningssikkerheden opretholdes, under hensyn til deres særlige nationale forhold på gasområdet.

4. Budgetmæssige konsekvenser

Forslaget vil få begrænsede virkninger på Fællesskabets budget; bl.a. skal der afholdes omkostninger til gaskoordinationsgruppens møder og, hvis den indsættes, omkostninger til en følgegruppe, som kan indsættes med henblik på at overvåge og rapportere om gasstrømme inden for og uden for Fællesskabet. I krisesituationer kan der trækkes på midler fra stabilitetsinstrument til tjenesterejser uden for Fællesskabet.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. .../...

om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsynings sikkerheden og ophævelse af direktiv 2004/67/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,
under henvisning til forslag fra Kommissionen²,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴,
efter proceduren i traktatens artikel 251⁵, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Naturgas (i det følgende benævnt "gas") er en afgørende komponent i Fællesskabets energiforsyning; gas dækker en fjerdedel af den primære energiforsyning og benyttes hovedsagelig til elproduktion og som råvare i industrien og brændstof i transportsektoren.
- (2) Gasforbruget i EU er steget hastigt i det seneste årti. Den indenlandske produktion er faldende, og gasimporten er derfor steget endnu hurtigere og har dermed skabt en øget afhængighed af import og et behov for at tage højde for forsynings sikkerhedsaspekter.
- (3) Ved Rådets direktiv 2004/67/EF blev der for første gang skabt en retlig ramme på fællesskabsniveau med sigte på at opretholde naturgasforsynings sikkerheden og bidrage til, at det indre gasmarked også er velfungerende i tilfælde af, at forsyningen afbrydes. Ved samme direktiv blev gaskoordinationsgruppen nedsat, og den har vist sig nyttig i henseende til at udveksle oplysninger og definere fælles tiltag mellem medlemsstaterne, Kommissionen, gasindustrien og forbrugerne. EU-netværket af energisikkerhedskorrespondenter (NESCO), der vandt tilslutning på Det Europæiske Råd i december 2006, har forbedret evnen til at indsamle oplysninger og har på et tidligt tidspunkt varslet potentielle trusler mod energiforsynings sikkerheden. Den nye lovgivning om det indre energimarked, som Rådet vedtog i juni 2009, udgør et vigtigt

² EUT C .. af ..., s. .

³ EUT C .. af ..., s. .

⁴ EUT C .. af ..., s. .

⁵ EUT C .. af ..., s. .

skridt i bestræbelserne på at virkeliggøre det indre energimarked, og den har udtrykkeligt til formål at forbedre Fællesskabets energiforsyningssikkerhed.

- (4) Men med de nuværende foranstaltninger angående gasforsyningssikkerhed, der er truffet på fællesskabsniveau, har medlemsstaterne fortsat et stort spillerum, hvad angår valget af foranstaltninger. Trues en medlemsstats forsyningssikkerhed, består der en klar risiko for, at ensidige foranstaltninger truffet af denne medlemsstat kan bringe det indre gasmarkeds funktion i fare. De nylige erfaringer har vist, at denne risiko er reel. For at gøre det muligt for det indre gasmarked at fungere selv i situationer med forsyningsknaphed er det derfor nødvendigt at fastlægge et mere samordnet beredskab over for forsyningskriser, såvel hvad angår forebyggende tiltag som reaktionen på konkrete afbrydelser af forsyningerne.
- (5) Fællesskabets gasruter og –forsyningskilder bør støtte forsyningssikkerheden for Fællesskabet som helhed og dets medlemsstater individuelt. Forsyningssikkerheden vil afhænge af den fremtidige udvikling af brændselssammensætningen, udviklingen af produktionen i Fællesskabet og i tredjelande, som leverer til Fællesskabet, investeringer i lagerfaciliteter og i ruter inden for og uden for Fællesskabet, herunder LNG-faciliteter.
- (6) En betydelig afbrydelse af Fællesskabets gasforsyninger kan påvirke alle medlemsstater og kontraherende parter i energifællesskabstraktaten og føre til alvorlige økonomiske konsekvenser for hele Fællesskabets økonomi. Tilsvarende kan afbrydelsen af gasforsyningen få alvorlige sociale virkninger – navnlig for sårbare kundegrupper.
- (7) I rapporten af december 2008 om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi fremhæves den voksende afhængighed af importeret energi som en væsentlig yderligere risiko for Fællesskabets energiforsyningssikkerhed og lægger vægt på energisikkerhed som en af sikkerhedspolitikens nye udfordringer. Det indre gasmarked bidrager afgørende til at styrke energiforsyningssikkerheden i Fællesskabet og mindske de enkelte medlemsstaters eksponering for skadelige virkninger som følge af afbrydelser af forsyningerne.
- (8) Et svigt i den største enkeltstående gasinfrastruktur eller gasforsyningskilde, det såkaldte N-1-princip, er et realistisk scenario. Anvendelsen af et svigt i en sådan infrastruktur eller forsyningskilde som et benchmark for, hvad medlemsstaterne bør være i stand til at kompensere for, er et rimeligt udgangspunkt for at opnå sikkerhed i deres gasforsyninger.
- (9) En tilstrækkelig gasinfrastruktur i en medlemsstat og i hele Fællesskabet er afgørende for at tackle afbrydelser af forsyningen. Med fælles mindstekriterier for gasforsyningssikkerhed bør der opnås lige konkurrencevilkår i henseende til gasforsyningssikkerhed og skabes håndgribelige incitamentter til at opbygge den nødvendige infrastruktur og forbedre beredskabsniveauet i tilfælde af kriser. Efterspørgselssideforanstaltninger, f.eks. brændselsomlægning, kan spille en værdifuld rolle i bestræbelserne på at opretholde energiforsyningssikkerheden, når omlægningen kan foretages hurtigt og mærkbart mindske efterspørgslen som reaktion på en afbrydelse af forsyningen.
- (10) Der bør kraftigt tilskyndes til at investere i ny gasinfrastruktur. Investeringerne bør styrke gasforsyningssikkerheden, samtidig med at de sikrer et velfungerende indre marked for naturgas. Når en investering i infrastruktur går på tværs af landegrænser,

bør agenturet for samarbejde mellem energimyndigheder ("ACER"), som er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../..., og det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas ("ENTSO-G") inddrages nært for at tage større hensyn til virkninger på tværs af landegrænser.

- (11) Forskellige kilder til fællesskabsmidler står til rådighed for at hjælpe medlemsstaterne med at finansiere de nødvendige investeringer i indenlandsk produktion og infrastruktur, bl.a. lån og lånegarantier fra Den Europæiske Investeringsbank eller finansiering fra regionalfonde, strukturfonde eller Samhørighedsfonden. Den Europæiske Investeringsbank og Fællesskabets eksterne instrumenter som ENPI, IPA og DCI kan også finansiere foranstaltninger i tredjelande med henblik på at forbedre energiforsyningsikkerheden.
- (12) Denne forordning bør sætte naturgasselskaber og kunder i stand til at forlade sig på markedsmekanismer så længe som muligt, når der skal tages højde for afbrydelser. Den bør også fastsætte nødmekanismer, som kan anvendes, når markederne ikke længere er i stand til på passende vis at håndtere en afbrydelse af gasforsyningerne. Selv i en nødsituation bør der gives forrang til markedsbaserede instrumenter for at afbøde virkningerne af, at forsyningen afbrydes.
- (13) Efter vedtagelsen af den tredje pakke vedrørende det indre energimarked⁶ vil gassektoren være omfattet af nye bestemmelser, som tydeligt definerer roller og ansvarsområder for medlemsstater, tilsynsmyndigheder, transmissionssystemoperatører og ACER, og som forbedrer markedsgennemskueligheden til gavn for et velfungerende marked og for forsyningsikkerheden.
- (14) Virkeliggørelsen af det indre gasmarked og en reel konkurrence inden for dette marked giver Fællesskabet det bedst mulige niveau for forsyningsikkerhed i alle medlemsstater, såfremt markedskræfterne får frit spillerum i det tilfælde, at afbrydelser af forsyningen påvirker en del af Fællesskabet – uanset årsagen til afbrydelsen. Til dette formål kræves en omfattende og effektiv fælles tilgang til forsyningsikkerhed bl.a. på grundlag af åbne og ikke-diskriminerende politikker, der kan forenes med det indre markeds krav, og hvormed markedsforvridninger og undergravning af markedets reaktioner på afbrydelser undgås.
- (15) Derfor er en præcis definition af alle naturgasselskabers og kompetente myndigheders roller og ansvarsområder afgørende for, at det indre marked til stadighed er velfungerende, og dette gælder navnlig i forbindelse med afbrydelser af forsyningen og i krisesituationer.
- (16) Der bør defineres tilstrækkeligt harmoniserede standarder for forsyningsikkerhed, som mindst tager højde for den situation, der opstod i januar 2009, og som tager hensyn til forskelle mellem medlemsstaterne, uden at naturgasselskaber, herunder nye markedsdeltagere og små virksomheder, pålægges urimelige og uforholdsmæssigt store byrder.
- (17) Det er afgørende for et velfungerende marked, at naturgasselskaberne rettidigt foretager de nødvendige investeringer i indenlandsk produktion og infrastrukturer, f.eks. sammenkoblinger og udstyr, som muliggør fysisk gennemstrømning i begge

⁶ EUT L

retninger i rørledninger, oplagring og anlæg til forgasning af LNG, idet der tages hensyn til eventuelle afbrydelser af forsyningerne såsom den afbrydelse, der indtraf i januar 2009.

- (18) Det er vigtigt at opretholde gasforsyningen, især til privatkunder og andre beskyttede kunder som f.eks. skoler og hospitaler, i tilfælde, hvor markedet ikke længere kan levere til dem. Det er afgørende, at de foranstaltninger, som skal træffes i en krise, defineres forud for en eventuel krise.
- (19) Et bredt udvalg af instrumenter står til rådighed med henblik på at opfylde forsynings-sikkerhedsrelaterede forpligtelser. Disse instrumenter bør efter behov benyttes i nationale, regionale og fællesskabsdækkende sammenhænge for at sikre, at de leverer et sammenhængende og omkostningseffektivt resultat.
- (20) Forsyningssikkerhedsaspekterne af en langsigtet planlægning af investeringer i tilstrækkelig kapacitet og andre infrastrukturer på tværs af landegrænser, hvormed systemets evne til at garantere forsyningssikkerheden og dække rimelige behov opretholdes på lang sigt, er behandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af direktiv .../.../EF [om fælles regler for det indre marked for naturgas og ophævelse af direktiv 2003/55/EF]⁷. En overgangsperiode kan være påkrævet for at opfylde standarder for forsyningssikkerhed, således at de nødvendige investeringer kan foretages. Den 10-årige netudviklingsplan, som er opstillet af ENTSO-G, og som ACER fører tilsyn med, er et grundlæggende redskab til udpegnings af de investeringer, som er nødvendige på fællesskabsniveau.
- (21) ENTSO-G og ACER bør som medlemmer af gaskoordinationsgruppen inddrages helt og fuldt i samarbejds- og høringsprocessen på fællesskabsniveau.
- (22) For at sikre det bedst mulige beredskabsniveau i tilfælde af en afbrydelse af forsyningen bør alle naturgasselskaber sammen med de kompetente myndigheder opstille nødplaner. Sådanne planer bør afstemmes indbyrdes. De bør følge bedste praksis i de foreliggende planer og bør derfor tydeligt definere roller og ansvarsområder for alle berørte naturgasselskaber og kompetente myndigheder. Der bør opstilles fælles nødplaner på regionalt niveau, når dette er muligt og nødvendigt.
- (23) For at styrke solidariteten mellem medlemsstaterne i tilfælde af en nødsituation på fællesskabsniveau og bl.a. støtte medlemsstater, som er udsat for mindre gunstige geografiske eller geologiske forhold, bør medlemsstaterne udtænke specifikke foranstaltninger til at vise solidaritet, herunder foranstaltninger som handelsaftaler mellem naturgasselskaber, kompensationsordninger, øget gaseksport eller øget udtag fra lagre. Solidaritetsforanstaltningerne kan være særligt hensigtsmæssige mellem de medlemsstater, for hvilke Kommissionen henstiller til, at der oprettes fælles forebyggende handlingsplaner eller nødplaner på regionalt niveau.
- (24) Fællesskabets solidaritet bør også om nødvendigt tage form af civilbeskyttelsesbistand, som ydes af Fællesskabet og dets medlemsstater. Denne bistand bør lettes og

⁷ Direktiv XXX.

koordineres af den civilbeskyttelsesordning, som er indført ved Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom⁸.

- (25) Medlemsstaternes suveræne rettigheder over deres egne naturressourcer berøres ikke af denne forordning.
- (26) I Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre⁹ fastsættes en proces med henblik på at forbedre sikkerheden for udpegede europæiske kritiske infrastrukturer, herunder visse gasinfrastrukturer i Fællesskabet. Med direktiv 2008/114/EF sammenholdt med nærværende forordning bidrages til at skabe en helhedsorienteret indfaldsvinkel til Fællesskabets energiforsyningsikkerhed.
- (27) Nødplaner bør regelmæssigt ajourføres og offentliggøres. De bør underkastes peer review og afprøves.
- (28) Gaskoordinationsgruppen, som er nedsat ved Rådets direktiv 2004/67/EF af 26. april 2004 om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningsikkerheden¹⁰, bør rådgive Kommissionen for at lette koordineringen af forsyningsikkerhedsforanstaltninger i tilfælde af en nødsituation på fællesskabsniveau. Den bør også overvåge, om de foranstaltninger, som er truffet i medfør af denne forordning, er tilstrækkelige og hensigtsmæssige.
- (29) Sigtet med forordningen er at sætte naturgasselskaber og medlemsstaternes kompetente myndigheder i stand til at sikre, at det indre gasmarked fungerer effektivt så længe som muligt i tilfælde af, at forsyningerne afbrydes, inden de kompetente myndigheder træffer foranstaltninger for at imødegå den situation, hvori markedet ikke længere kan levere de påkrævede gasforsyninger. Sådanne ekstraordinære foranstaltninger bør være i fuld overensstemmelse med Fællesskabets regler og bør anmeldes til Kommissionen.
- (30) Da gasforsyninger fra tredjelande er centrale for Fællesskabets gasforsyningsikkerhed, bør Kommissionen koordinere foranstaltninger angående tredjelande, samarbejde med producent- og transitlande om ordninger, hvormed krisesituationer kan imødegås og en stabil gasforsyning til Fællesskabet opretholdes. Kommissionen bør bemyndiges til at indsætte en følgegruppe for i krisesituationer at overvåge gasstrømme inden for og, i samråd med de berørte tredjelande, uden for Fællesskabet samt, når der opstår en krise som følge af problemer i et tredjeland, til at påtage sig en mægler- og formidlerrolle.
- (31) I februar 2009 konkluderede Rådet (energi), at åbenheden og pålideligheden må øges gennem meningsfuld udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne om de energipolitiske forbindelser, herunder langsigtede forsyningsaftaler, med tredjelande, samtidig med at kommercielt følsomme oplysninger beskyttes.
- (32) Eftersom målene for den foranstaltning, der skal gennemføres med henblik på at opnå forsyningsikkerhed i Fællesskabet, ikke kan opfyldes på tilfredsstillende vis af

⁸ EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.

⁹ EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75.

¹⁰ EUT L 127 af 29.4.2004, s. 92.

medlemsstaterne alene og derfor på grund af foranstaltningens omfang eller virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(33) Direktiv 2004/67/EØF bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1 **Genstand**

Ved denne forordning fastsættes foranstaltninger til beskyttelse af gasforsynings sikkerheden for derigennem at sikre, at det indre gask marked fungerer hensigtsmæssigt og uafbrudt, idet der fastsættes bestemmelser om en tydelig definition og fordeling af ansvarsområder og om koordinering af reaktionen på medlemsstats- og fællesskabsniveau for såvel forebyggende foranstaltninger som konkrete afbrydelser af forsyningen.

Artikel 2 **Definitioner**

I denne forordning finder definitionerne i direktiv 2009/xxx/EF¹¹ ("gasdirektivet") og forordning (EF) nr. xxx/2009¹² ("agenturforordningen") anvendelse.

Derudover finder følgende definitioner anvendelse:

- 1) "beskyttede kunder": alle privatkunder, som allerede er tilsluttet et gasdistributionsnet og desuden, hvis den pågældende medlemsstat træffer beslutning herom, små og mellemstore virksomheder, skoler og hospitaler, hvis de allerede er tilsluttet et gasdistributionsnet
- 2) "kompetent myndighed": den nationale regulerende myndighed eller den nationale offentlige myndighed, som medlemsstaterne har udpeget som ansvarlig for gasforsynings sikkerheden. Dette berører ikke medlemsstaternes valg med hensyn til at tildele visse opgaver i medfør af denne forordning til andre myndigheder end den kompetente myndighed. Disse opgaver varetages under den kompetente myndigheds tilsyn, og de specificeres i de i artikel 4 omhandlede planer.

Artikel 3 **Ansvar for gasforsynings sikkerhed**

1. Gasforsynings sikkerheden er en opgave, som påhviler naturgasselskaber, medlemsstaternes kompetente myndigheder, de industrielle gaskunder og Kommissionen

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/xxx/EF om ændring af direktiv 2003/55/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas (EUT L []).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af etagentur for samarbejde mellem energimyndigheder (EUT L []).

inden for deres respektive ansvarsområder. Den forudsætter et udstrakt samarbejde mellem disse.

2. Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed med ansvar for at gennemføre de gasforsyningssikkerhedsforanstaltninger, der er fastsat i denne forordning. Foranstaltningerne skal omfatte en toårlig risikovurdering, opstilling af forebyggende handlingsplaner og opstilling af nødplanen samt en løbende overvågning af gasforsyningssikkerheden på nationalt niveau. De kompetente myndigheder samarbejder indbyrdes for at forebygge en afbrydelse af forsyningen og begrænse skadevirkninger i tilfælde af afbrydelser.
3. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om udpegningen af den kompetente myndighed senest [den 30. juni 2010; 3 måneder efter ikrafttrædelsen].
4. Kommissionen koordinerer de kompetente myndigheder på fællesskabsniveau i kraft af gaskoordinationsgruppen, bl.a. i tilfælde af en nødsituation på fællesskabsniveau.
5. Foranstaltningerne, hvormed forsyningssikkerheden skal opretholdes, skal tydeligt defineres, være gennemsigtige, forholdsmæssige, ikke-diskriminerende og kontrollerbare, og de må ikke uretmæssigt forvride konkurrencen eller et velfungerende indre marked.

Artikel 4

Opstilling af en forebyggende handlingsplan og en nødplan

1. Senest [den 31. marts 2011; 12 måneder efter ikrafttrædelsen] fastsætter den kompetente myndighed efter høring af naturgasselskaberne, de relevante organisationer, som repræsenterer private og industrielle kunders interesser, og den regulerende myndighed, for så vidt denne ikke er den kompetente myndighed:
 - a) en forebyggende handlingsplan med foranstaltninger, som er nødvendige for at afbøde de konstaterede risici, og
 - b) en nødplan med foranstaltninger, som skal træffes for at afbøde konsekvenserne af en afbrydelse af gasforsyningen.
2. De kompetente myndigheder skal inden vedtagelsen af disse planer udveksle oplysninger og konsultere hinanden og Kommissionen for at sikre, at deres planer og foranstaltninger hænger sammen indbyrdes på det relevante regionale niveau. Disse konsultationer skal som minimum omfatte sammenkoblinger, forsyninger på tværs af landegrænser, oplagring på tværs af landegrænser og den fysiske kapacitet til at transportere gas i begge retninger.
3. I forbindelse med den i stk. 2 omhandlede proces kan Kommissionen henstille, på hvilket regionalt niveau udvekslingen af oplysninger og konsultationerne skal finde sted. Efter høring af det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas ("ENTSO-G") og agenturet for samarbejde mellem energimyndigheder ("ACER") kan Kommissionen også henstille til, at der opstilles en fælles plan på regionalt niveau.

4. Medlemsstater kan også beslutte at opstille fælles planer på regionalt niveau i stedet for eller i tillæg til særskilte nationale planer.
5. Den kompetente myndighed offentliggør sine planer, herunder ændrede udgaver i henhold til stk. 6, og underretter Kommissionen om disse hurtigst muligt.
6. Senest seks måneder efter, at de kompetente myndigheder har underrettet Kommissionen om planerne, vurderer den alle medlemsstaternes planer. Kommissionen hører ENTSO-G, ACER, gaskoordinationsgruppen og andre berørte interessenter om disse planer. Finder Kommissionen, at en plan ikke effektivt afbøder de risici, som er påpeget i risikovurderingen, eller ikke hænger sammen med risikoscenarierne i andre medlemsstaters planer, eller at den ikke opfylder denne forordnings bestemmelser eller andre bestemmelser i fællesskabslovgivningen, kræver den planen revideret.

Senest 2 måneder efter underretningen om Kommissionens anmodning ændrer den pågældende kompetente myndighed sin plan og underretter Kommissionen om den ændrede plan, eller også redegør myndigheden over for Kommissionen for, hvorfor den ikke er indforstået med anmodningen. Kommissionen kan i så fald ændre sin anmodning eller trække den tilbage.

Beslutter Kommissionen inden for 2 måneder ikke at ændre sin anmodning eller at trække den tilbage, efterkommer den kompetente myndighed Kommissionens anmodning senest 3 måneder efter underretningen om Kommissionens beslutning.

Artikel 5

Den forebyggende handlingsplans indhold

1. Den forebyggende handlingsplan skal indeholde:
 - a) foranstaltningerne, hvormed standarderne for infrastruktur og forsyninger opfyldes, jf. artikel 6 og 7; disse foranstaltninger skal mindst omfatte planlægningen med henblik på at opfylde N-1-standard og de mængder og kapaciteter, som er nødvendige for at forsyne beskyttede kunder i de fastlagte perioder med høj efterspørgsel, foranstaltninger på efterspørgselsiden samt forpligtelser, der er pålagt naturgasselskaber og andre relevante organer
 - b) risikovurderingen, jf. artikel 8
 - c) de forebyggende foranstaltninger med henblik på at imødegå de påpegede risici
 - d) oplysninger om de relevante offentlige serviceforpligtelser.
2. Den forebyggende handlingsplan og navnlig foranstaltningerne med henblik på at opfylde standarderne for infrastruktur, jf. artikel 6, skal bygge på og afstemmes med den tiårige netudviklingsplan, der skal udarbejdes af ENTSO-G¹³.
3. Den forebyggende handlingsplan skal tage hensyn til den økonomiske effektivitet, følgerne for det indre energimarkeds funktion og miljøpåvirkningerne.

¹³ Artikel XX i direktiv EUT L.

4. Den forebyggende handlingsplan ajourføres hvert andet år.

Artikel 6

Standard for infrastruktur

1. Senest [den 31. marts 2014; 3 år efter ikrafttrædelsen] sikrer den kompetente myndighed, at den resterende infrastruktur (N-1) i tilfælde af en afbrydelse af den største gasforsyningsinfrastruktur har kapacitet til at levere den gasmængde, som er nødvendig for at dække det beregnede områdes samlede gas efterspørgsel i en periode på tres dage med usædvanlig stor gas efterspørgsel i den koldeste periode, der statistisk set forekommer hvert tyvende år.
2. Efter Kommissionens henstilling som omhandlet i artikel 4, stk. 3, eller i den i artikel 4, stk. 4, omhandlede situation kan forpligtelsen, jf. stk. 1, opfyldes på regionalt niveau. N-1-standarden anses også for opfyldt, hvis den kompetente myndighed dokumenterer i den forebyggende handlingsplan, jf. artikel 5, at der med foranstaltninger på efterspørgselssiden i tilstrækkelig grad og rettidigt kan kompenseres for en afbrydelse af forsyningerne.
3. N-1-standarden beregnes efter metoden i bilag I. Der bør derfor tages hensyn til nettets konfiguration og de faktiske gasstrømme samt tilstedeværelsen af produktions- og lagerkapacitet. Det beregnede område, jf. bilag I, udvides om nødvendigt til det relevante regionale niveau.
4. Hver kompetent myndighed indberetter hurtigst muligt en eventuel manglende opfyldelse af N-1-standarden til Kommissionen.
5. Transmissionssystemoperatørerne sikrer en permanent fysisk kapacitet til at transportere gas i begge retninger på alle sammenkoblingspunkter senest to år efter denne forordnings ikrafttræden, undtagen hvor Kommissionen efter en kompetent myndigheds anmodning træffer beslutning om, at tilføjelsen af kapacitet til at lede gasstrømmen i begge retninger ikke vil øge forsyningssikkerheden for nogen af medlemsstaterne. En sådan beslutning kan tages op til fornyet overvejelse, hvis omstændighederne ændrer sig. Kapacitetsniveauet for at kunne lede gasstrømmen i begge retninger skal opnås på den mest omkostningseffektive måde og mindst dække den kapacitet, som kræves for at opfylde forsyningsstandarden, jf. artikel 7. Inden for denne toårsperiode tilpasser gastransmissionsoperatøren transmissionssystemets virkemåde som helhed til at kunne transportere gasstrømme i begge retninger.
6. Medlemsstaterne sikrer, at ny transmissionsinfrastruktur øger forsyningssikkerheden i kraft af et tilstrækkeligt antal entry- og exitpunkter, og at den bidrager til en hensigtsmæssig sammenkobling af infrastrukturen.
7. De nationale regulerende myndigheder skal tage hensyn til omkostningerne ved at opfylde N-1-standarden og omkostningerne ved at sikre en permanent fysisk kapacitet til at transportere gas i begge retninger i deres godkendelser af tariffer i overensstemmelse med artikel 41, stk. 8, i direktiv [...]/.../EF]. Hvis der påløber omkostninger i mere end én medlemsstat, træffer alle regulerende myndigheder i de pågældende medlemsstater i fællesskab beslutning om fordelingen af omkostninger. Artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. .../... finder anvendelse.

Artikel 7
Standard for forsyning

1. Den kompetente myndighed træffer foranstaltninger for at sikre gasforsyninger til medlemsstatens beskyttede kunder i tilfælde af:
 - a) ekstremt koldt vejr i en spidsbelastningsperiode på syv dage, som statistisk set forekommer en gang hvert tyvende år og
 - b) en hvilken som helst periode på tres dage med usædvanlig stor gasefterspørgsel i de koldeste perioder, der statistisk set forekommer hvert tyvende år.
2. Den kompetente myndighed træffer ligeledes foranstaltninger for at sikre gasforsyningen til beskyttede kunder i en periode på tres dage i tilfælde af en nødsituation som defineret i artikel 9, stk. 2. Den kompetente myndighed bestræber sig på at opretholde forsyningerne til beskyttede kunder så længe, som det er nødvendigt.
3. De forpligtelser, som pålægges naturgasselskaber for at opfylde den i stk. 1 og 2 fastsatte standard for forsyning, skal være ikke-diskriminerende og må ikke påføre nye markedsaktører og små selskaber en urimelig byrde.
4. Den kompetente myndighed tillader naturgasselskaber at opfylde disse kriterier på regionalt niveau eller på fællesskabsniveau og må ikke kræve, at disse standarder skal opfyldes udelukkende med infrastruktur, som findes inden for dennes medlemsstats område.
5. Den kompetente myndighed sikrer, at betingelserne for forsyning af beskyttede kunder fastsættes, uden at disse berører det indre gasmarkeds virkemåde, og til en pris, som er i overensstemmelse med varens markedsværdi.

Artikel 8
Risikovurdering

1. Senest [den 30. september 2010; 6 måneder efter ikrafttrædelsen] foretager hver kompetent myndighed en komplet vurdering af de risici, som påvirker gasforsyningssikkerheden i dennes medlemsstat:
 - a) under anvendelse af de standarder, som er specificeret i artikel 6 og 7
 - b) under hensyn til alle relevante nationale og regionale omstændigheder
 - c) med en simulering af forskellige scenarier med usædvanlig stor gasefterspørgsel og afbrydelse af forsyningen, eksempelvis svigt i hovedtransmissionsinfrastrukturer, lagre, LNG-terminaler og afbrydelse af forsyningerne fra tredjelandleverandører
 - d) med påvisning af risiciene fra samspil og vekselvirkning med andre medlemsstater.

2. Naturgasselskaberne, de relevante organisationer, som repræsenterer private og industrielle kunders interesser, og den regulerende myndighed, for så vidt den ikke er den kompetente myndighed, samarbejder og afgiver alle nødvendige oplysninger til brug for risikovurderingen.
3. Der foretages en fornyet risikovurdering hvert andet år inden den 30. september i det pågældende år.

Artikel 9

Nødplan og kriseniveauer

1. I nødplanen:
 - 1) tages udgangspunkt i kriseniveauerne, jf. stk. 2
 - 2) defineres naturgasselskabers og industrikunders rolle og ansvarsområder og deres samspil med den kompetente myndighed og med den regulerende myndighed, hvor dette er relevant
 - 3) defineres den kompetente myndigheds rolle og ansvarsområder
 - 4) fastlægges detaljerede procedurer, som skal følges for hvert kriseniveau, herunder ordninger for informationsstrømme
 - 5) udpeges en kriseleder eller et krisehold, og dennes/dettes rolle defineres
 - 6) fastslås bidraget fra de markedsbaserede foranstaltninger, som er opført i bilag II, med henblik på at tackle situationen på alarmniveauet og afbøde konsekvenserne på nødsituationsniveauet
 - 7) fastslås bidraget fra andre foranstaltninger end markedsbaserede foranstaltninger, som planlægges, eller som skal gennemføres for nødsituationsniveauet, jf. bilag III, og vurderes, i hvilket omfang der er behov for andre foranstaltninger end markedsbaserede foranstaltninger for at tackle krisen, vurdere konsekvenserne af disse og definere procedurer for gennemførelsen af disse
 - 8) beskrives de mekanismer, der benyttes til at samarbejde med andre medlemsstater for hvert kriseniveau
 - 9) udspecificeres rapporteringsforpligtelser, som pålægges naturgasselskaber på alarm- og nødsituationsniveauet
 - 10) opstilles en liste over forud fastsatte foranstaltninger med sigte på at stille gas til rådighed i tilfælde af en nødsituation, herunder kompensationsordninger og handelsaftaler mellem de parter, som deltager i sådanne foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger kan omfatte aftaler på tværs af landegrænser mellem medlemsstater og/eller naturgasselskaber.
2. De tre overordnede kriseniveauer defineres på følgende måde:

- 1) Varslingsniveau (varslingsniveau): når der foreligger konkrete, alvorlige og pålidelige oplysninger – eventuelt udløst af en varslingsmekanisme – om, at der kan indtræffe en hændelse, som vil forringe forsyningsforholdene.
 - 2) Alarmniveau (alarmering): når en afbrydelse af forsyningerne eller en usædvanlig høj efterspørgsel forekommer, men markedet stadig er i stand til at håndtere situationen uden den kompetente myndigheds indgriben.
 - 3) Nødsituationsniveau (nødsituation): når en usædvanlig høj efterspørgsel forekommer, eller når forsyningen via den største infrastruktur eller fra den største kilde afbrydes, og der er en reel risiko for, at standarden for forsyning af de beskyttede kunder ikke længere kan opfyldes med markedsbaserede instrumenter alene.
3. Nødplanen skal sikre, at adgangen på tværs af landegrænser til lagerfaciliteterne også opretholdes i nødsituationer. Nødplanen må ikke indføre foranstaltninger, der uberettiget begrænser gasstrømmen på tværs af landegrænser.
 4. Hvis den kompetente myndighed iværksætter et af kriseniveauerne, oplyser den øjeblikkeligt Kommissionen herom og forelægger alle nødvendige oplysninger. I en nødsituation, som kan munde ud i en anmodning om bistand fra EU og dennes medlemsstater, underretter medlemsstatens kompetente myndighed hurtigst muligt Kommissionens overvågnings- og informationscenter på civilbeskyttelsesområdet.
 5. Hvis den kompetente myndighed erklærer en nødsituation, følger den de forud fastsatte foranstaltninger som defineret i nødplanen og oplyser øjeblikkeligt Kommissionen om bl.a. de foranstaltninger, den påtænker at træffe i medfør af artikel 9, stk. 1. Kommissionen kan indkalde gaskoordinationsgruppen.
 6. Kommissionen verificerer inden for én uge, at erklæringen af en nødsituation er berettiget, og at den ikke pålægger en urimelig byrde på naturgasselskaberne og det indre markeds funktion. Kommissionen kan bl.a. anmode den kompetente myndighed om at ændre foranstaltninger, som pålægger en urimelig byrde på naturgasselskaber, og ophæve dens erklæring af en nødsituation, hvis den efter Kommissionens opfattelse ikke, eller ikke længere, er berettiget.

Artikel 10

Reaktion på nødsituationer på fællesskabsniveau

1. Kommissionen kan erklære en nødsituation på fællesskabsniveau efter anmodning af en kompetent myndighed, eller hvis Fællesskabet mister mere end 10 % af sin daglige gasimport fra tredjelande ifølge ENTSO-G's beregninger. Efter en verifikation i henhold til artikel 9, stk. 6, erklærer Kommissionen en nødsituation på fællesskabsniveau, hvis mere end én kompetent myndighed har erklæret en nødsituation. Kommissionen kan erklære en nødsituation på fællesskabsniveau for specifikke berørte geografiske områder, der omfatter mere end én medlemsstat.
2. Kommissionen indkalder gaskoordinationsgruppen, så snart den erklærer en nødsituation på fællesskabsniveau.

3. I tilfælde af en nødsituation på fællesskabsniveau koordinerer Kommissionen de kompetente myndigheders foranstaltninger. Blandt andet sikrer Kommissionen, at der udveksles oplysninger, og at foranstaltningerne på medlemsstatsniveau og regionalt niveau er afstemt og virkningsfulde i forhold til fællesskabsniveauet, og den koordinerer foranstaltningerne over for tredjelande. Kommissionen kan indkalde en kriseledelsesgruppe bestående af bl.a. repræsentanter for erhvervslivet og de medlemsstater, der berøres af nødsituationen.
4. Er Kommissionen af den opfattelse, at en foranstaltning, som en kompetent myndighed eller et naturgasselskab træffer i en nødsituation på fællesskabsniveau, er uegnet til at tackle nødsituationen, eller at foranstaltningen bringer en anden medlemsstats situation i alvorlig fare, pålægger Kommissionen den kompetente myndighed eller naturgasselskabet at ændre sin foranstaltning.

Senest tre dage efter underretningen om Kommissionens anmodning ændrer den pågældende kompetente myndighed sin foranstaltning og underretter Kommissionen herom, eller også redegør myndigheden over for Kommissionen for, hvorfor den ikke er indforstået med anmodningen. Kommissionen kan i så fald ændre sin anmodning eller trække den tilbage.

Hvis Kommissionen inden for tre dage beslutter ikke at ændre sin anmodning eller at trække den tilbage, efterkommer den kompetente myndighed Kommissionens anmodning hurtigst muligt.

5. Den kompetente myndighed eller naturgasselskabet må ikke iværksætte foranstaltninger, som på noget tidspunkt begrænser gasstrømmen på det indre marked.
6. I en nødsituation på fællesskabsniveau sikrer medlemsstaterne, at adgangen på tværs af landegrænser til lagerfaciliteterne opretholdes, og de må ikke indføre retsfor skrifter, som uberettiget indskrænker gasstrømmen til de berørte markeder.
7. Kommissionen opstiller en permanent reserveliste for en følgegruppe bestående af eksperter fra erhvervslivet og repræsentanter for Kommissionen. Følgegruppen kan indsættes efter behov og overvåger og rapporterer om gasstrømme inden for og uden for Fællesskabet i samarbejde med leverandør- og transitlande.
8. Den kompetente myndighed forelægger Kommissionens overvågnings- og informationscenter på civilbeskyttelsesområdet oplysninger om eventuelle behov for bistand. Overvågnings- og informationscenteret på civilbeskyttelsesområdet vurderer situationen i sin helhed og rådgiver om, hvilken bistand der bør ydes til de hårdest ramte medlemsstater og i givet fald til tredjelande.

Artikel 11

Gaskoordinationsgruppen

1. Der er oprettet en gaskoordinationsgruppe for at lette koordineringen af foranstaltninger vedrørende forsyningssikkerheden. Denne gruppe består af repræsentanter for de kompetente myndigheder, ACER, ENTSO-G samt for de repræsentative organer i den pågældende industri og for de relevante kunder. Kommissionen fastlægger gruppens sammensætning, sikrer dens repræsentativitet og varetager dens formandskab. Gruppen fastsætter selv sin forretningsorden.

2. Gaskoordinationsgruppen bistår bl.a. Kommissionen i spørgsmål vedrørende:
 - a) gasforsyningssikkerheden til enhver tid og mere specifikt i nødsituationer
 - b) alle oplysninger af relevans for gasforsyningssikkerheden på nationalt og regionalt niveau samt på fællesskabsniveau
 - c) bedste praksis og mulige retningslinjer til alle berørte parter
 - d) forsyningssikkerhedsniveauet, benchmark og vurderingsmetoder
 - e) nationale og regionale scenarier og fællesskabsscenarier samt afprøvning af beredskabsniveauerne
 - f) koordinering af foranstaltninger for at tackle nødsituationer inden for Fællesskabet med lande i energifællesskabstraktaten og med tredjelande
 - g) gennemførelsen af planerne
 - h) bistand, som de hårdest ramte medlemsstater har behov for.
3. Kommissionen indkalder regelmæssigt gaskoordinationsgruppen.

Artikel 12

Udveksling af oplysninger

1. I en nødsituation skal den kompetente myndighed bl.a. have følgende, dagligt opdaterede, oplysninger til rådighed:
 - a) daglige prognoser over gasefterspørgsel og –forsyning for de følgende tre dage
 - b) gasstrømme på timebasis ved alle entry- og exitpunkter på tværs af landegrænser og ved alle sammenkoblingspunkter mellem produktionsanlæg og nettet, lagre, LNG i MNm³/d (mio. m³ pr. dag)
 - c) periode udtrykt i antal dage, hvor det er muligt at opretholde gasforsyningen til beskyttede kunder.
2. I tilfælde af en nødsituation på fællesskabsniveau kan Kommissionen anmode den kompetente myndighed om som minimum hurtigst muligt at forelægge Kommissionen følgende oplysninger:
 - a) oplysningerne som omhandlet i stk. 1
 - b) oplysninger om den kompetente myndigheds planlagte og allerede truffne foranstaltninger for at afbøde nødsituationen og om foranstaltningernes effektivitet
 - c) foretagne anmodninger om, at andre kompetente myndigheder træffer yderligere foranstaltninger

- d) foranstaltningerne, der er gennemført efter andre kompetente myndigheders anmodning.
3. De kompetente myndigheder og Kommissionen sikrer, at forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.
4. Den kompetente myndighed forelægger Kommissionen oplysninger om iværksættelsen af myndighedens nødplan og de trufne foranstaltninger.
5. Efter en nødsituation forelægger den kompetente myndighed hurtigst muligt Kommissionen en udførlig vurdering af nødsituationen og effektiviteten af de gennemførte foranstaltninger, herunder en vurdering af nødsituationens økonomiske konsekvenser, brændselsomlægningens konsekvenser for emissionsniveauerne, konsekvenserne for elsektoren og den bistand, der er givet og/eller modtaget fra Fællesskabet og dets medlemsstater.
6. Senest [den 30. september 2010; 6 måneder efter ikrafttrædelsen] og for at gøre det muligt for Kommissionen at vurdere forsyningssikkerhedssituationen på fællesskabsniveau:
- a) forelægger medlemsstaterne Kommissionen de eksisterende mellemstatslige aftaler, som er indgået med tredjelande, og som får konsekvenser for udviklingen af gasinfrastrukturer og –forsyninger; inden nye mellemstatslige aftaler indgås, orienterer medlemsstaterne Kommissionen med henblik på at vurdere deres overensstemmelse med lovgivningen om det indre marked
- b) underretter naturgasselskaber Kommissionen om følgende nærmere oplysninger vedrørende de kontrakter, der indgås med leverandører fra tredjelande:
- kontraktens varighed og bestemmelser om forlængelse
 - kontraherede mængder i alt på årsbasis og den gennemsnitlige mængde pr. måned
 - fleksibilitet med hensyn til kontraherede mængder, herunder bestemmelser vedrørende take-or-pay-forpligtelser.
 - kontraktmæssige leveringssteder.

Artikel 13

Overvågning og rapportering angående gasforsyningssikkerheden

1. Foruden overvågnings- og rapporteringsforpligtelserne, der er fastsat i gasdirektivets artikel 5, offentliggør den kompetente myndighed en rapport med følgende data og forelægger denne for Kommissionen senest den 31. juli hvert år:
- a) beregning af N-1-indikatoren og de data, der er nødvendige for denne beregning, fremskridtet med de investeringer, der er nødvendige for at håndtere N-1, samt landespecifikke vanskeligheder, der er opstået i forbindelse med gennemførelsen af nye alternative løsninger

- b) årlige mængder, løbetider og leverandørland, som er omfattet af kontrakter om gasimport
 - c) maksimal kapacitet i sammenkoblinger for hvert entry- og exitpunkt til og fra gassystemerne
 - d) hovedpunkterne i de relevante mellemstatslige aftaler, der er indgået med tredjelande.
2. De kompetente myndigheder og Kommissionen sikrer, at forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.

Artikel 14
Overvågning

Senest [...] og efter at have vurderet de anmeldte planer og konsulteret gaskoordinationsgruppen udarbejder Kommissionen konklusioner vedrørende mulige veje til at forbedre forsyningssikkerheden på fællesskabsniveau, og den rapporterer til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne forordning. Rapporten skal, hvor dette er relevant, indeholde henstillinger til forbedring af denne forordning.

Artikel 15
Ophævelse

Direktiv 2004/67/EF ophæves.

Artikel 16

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I: BEREGNING AF N-1-INDIKATOREN

1. Beregning af N-1-indikatoren

N-1-indikatoren beskriver gasinfrastrukturens kapacitet til at levere gas, der dækker den maksimale efterspørgsel i det beregnede område i tilfælde af, at den største infrastruktur afbrydes.

"Beregnet område": et geografisk område, for hvilket anvendelsen af N-1-indikatoren er beregnet.

Teknisk kapacitet¹⁴ for alle resterende gasforsyningsinfrastrukturer i tilfælde af en afbrydelse af den største infrastruktur bør mindst være lig med den samlede gasefterspørgsel i det beregnede område i en periode på tres dage med usædvanlig stor gasefterspørgsel i den koldeste periode, der statistisk set forekommer hvert tyvende år. N-1-indikatoren, der beregnes efter nedenstående formel, bør mindst være lig med 100 %.

$$N-1[\%] = \frac{IPm + Pm + Sm + LNGm - Im - Tout}{Dmax} * 100, N-1 \geq 100 \%$$

Definitioner med henblik på beregningen af N-1-indikatoren:

Definitioner på forsynings siden

IPm – importrørledningers maksimale tekniske kapacitet (MNm³/d): summen af gasrørledningers maksimale tekniske kapacitet til at levere gas til det beregnede område.

Pm – Maksimal produktionskapacitet (MNm³/d): summen af de maksimalt mulige produktionsudbytter i det beregnede område fra alle gasproduktionsanlæg, idet der tages hensyn til kritiske elementer såsom sekundær udvinding.

Sm – Forsyningsmulighed i en krise (MNm³/d): den maksimale udtræksmængde fra alle lagre i det beregnede område, som det er muligt at opretholde i hver af afbrydelsesperiodens tres dage. Dette udbytte kan fastsættes ved at kombinere udtræksmængderne for forskellige typer af alle lagre i det beregnede område, som anvendes i tresdagesperioden.

LNGm – Maksimal kapacitet ved LNG-faciliteter (MNm³/d): summen af maksimalt opnåelige kapaciteter i alle LNG-terminaler til flydendegørelse af naturgas eller import, losning, hjælpefunktioner, midlertidige lagre og forgasning af LNG, idet der tages hensyn til kritiske elementer såsom maksimal disponibel kapacitet i skibe og lagre og teknisk leveringskapacitet til systemet i en periode på 60 dage til det beregnede område.

Im – Kapaciteten i den største gasinfrastruktur (MNm³/d), der forsyner det beregnede område med den største andel af gas.

¹⁴ Udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005, artikel 2, nummer 18), "teknisk kapacitet": den maksimale uafbrudte kapacitet, som transmissionssystemoperatøren kan tilbyde brugerne af nettet, idet der tages hensyn til systemintegritet og transmissionsnettets driftskrav.

Når der i det beregnede område findes transmissionskapacitet fra mere end én rørledning eller ét entrypunkt, og det ikke drejer sig om den største infrastruktur ($I_{pm} \neq I_m$), må den tilbageværende transmissionskapacitet i det beregnede område også fratrækkes i tælleren.

Tout – Transmissionskapacitet til outflow (MNm^3/d): summen af den tilbageværende tekniske kapacitet til transmission af gas via det beregnede område i tilfælde af, at den største infrastruktur afbrydes.

Beregning af efterspørgslen

Dmax: Kapacitet, som kan dække den relevante daglige gasefterspørgsel i det beregnede område på den koldeste dag med usædvanlig stor gasefterspørgsel, der statistisk set forekommer hvert tyvende år.

BILAG II: LISTE OVER MARKEDSBASEREDE GASFORSYNINGSSIKKERHEDSFORANSTALTNINGER

Den kompetente myndighed tager følgende vejledende og ikke-udtømmende liste i betragtning ved udarbejdelsen af den forebyggende plan og nødplanen:

Udbudssiden

- Øget produktionsfleksibilitet
- Øget importfleksibilitet
- Kommerciel oplagring af gas – udtrækskapacitet og oplagret gasmængde
- Kapacitet i LNG-terminaler og maksimal leveringskapacitet
- Diversificering af forsyninger og ruter
- Tilbagegående gasstrømme
- Samordnet distribution mellem transmissionssystemoperatører
- Lang- og kortfristede kontrakter
- Investeringer i infrastruktur
- Kontraktlige aftaler med henblik på at opretholde gasforsyningen

Efterspørgselssiden

- Afbrydelige kontrakter
- Mulighed for brændselsomlægning – alternative brændselsreserver i industrivirksomheder og kraftvarmeværker
- Øget effektivitet
- Øget anvendelse af vedvarende energikilder.

BILAG III: LISTE OVER FORANSTALTNINGER, DER IKKE ER MARKEDSBASEREDE GASFORSYNINGSSIKKERHEDSFORANSTALTNINGER

Den kompetente myndighed tager udelukkende i en nødsituation bidraget fra følgende foranstaltninger i betragtning ved udarbejdelsen af den forebyggende plan og nødplanen:

Udbudssiden

- Strategiske gaslagre
- Tvungen brændselsomlægning
 - Anvendelse af reserver af alternative brændsler (f.eks. i tråd med forpligtelsen til at have olielagre svarende til 90 dages forbrug)
 - Anvendelse af elektricitet, som produceres på grundlag af andre kilder end gas

Efterspørgselssiden

- Forskellige skridt til tvungen begrænsning af efterspørgslen.

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

Dette dokument skal ledsage og supplere begrundelsen. Derfor bør det ved udfyldelsen af finansieringsoversigten undgås at gentage oplysninger, der findes i begrundelsen, uden at dette dog bør gå ud over læseligheden. Før skemaet udfyldes, bør de særlige retningslinjer, der er udarbejdet som vejledning for og til klarlæggelse af nedennævnte punkter, gennemgås.

1. FORSLAGETS BETEGNELSE:

"Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsynings sikkerheden og ophævelse af direktiv 2004/67/EF" (Aktivitet vedrørende overvågningseksperterers tjenesterejser)

2. ABM/ABB-RAMME

Politikområder og dermed forbundne aktiviteter:

06: Energi- og transport

06 04: Konventionel og vedvarende energi

3. BUDGETPOSTER

3.1. Budgetposternes nummer og tekst (aktionsposter og dermed forbundne poster vedrørende teknisk og administrativ bistand (tidl. B..A-poster)):

06 01 01: Udgifter vedrørende tjenstgørende personale inden for "politikområdet energi og transport"

06 04 03: Forsynings sikkerhed for konventionelle energikilder

06 01 02: Eksternt personale og andre administrationsudgifter inden for politikområdet energi og transport

3.2. Foranstaltningens og de finansielle virkningers varighed:

Indledes i 2010; der er ikke fastsat en udløbsfrist

3.3. Budgetoplysninger (*indsæt om nødvendigt flere rækker*):

Budgetpost	Udgifternes art		Nye	EFTA-bidrag	Bidrag fra ansøgerlandene	Udgiftsområde i de finansielle overslag
06.01.01	Ikke-oblig.	Ikke-opdelte ¹⁵	NEJ	NEJ	NEJ	Nr. 5
06.04.03	Ikke-oblig.	Opdelte	NEJ	NEJ	NEJ	Nr. 1a

¹⁵ Ikke-opdelte bevillinger, i det følgende benævnt IOB.

06.01.02	Ikke-oblig.	Ikke opdelte	NEJ	NEJ	NEJ	Nr. 5
----------	-------------	--------------	-----	-----	-----	-------

4. SAMMENFATNING AF RESSOURCERNE

4.1. Finansielle ressourcer

4.1.1. Sammenfatning af forpligtelsesbevillinger (FB) og betalingsbevillinger (BB)

i mio. EUR (3 decimaler)

Udgiftstype	Punkt		År n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 og ff.	I alt
-------------	-------	--	------	-----	-----	-----	-----	------------	-------

Driftsudgifter¹⁶

Forpligtelsesbevillinger (FB)	8.1	a	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	3
Betalingsbevillinger (BB)		b	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	3

Administrative udgifter inden for referencebeløbet¹⁷

Teknisk og administrativ bistand (IOB)	8.2.4	c							
--	-------	---	--	--	--	--	--	--	--

SAMLET REFERENCEBELØB

Forpligtelsesbevillinger		a+c	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	3
Betalingsbevillinger		b+c	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	3

Administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet¹⁸

Personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IOB)	8.2.5	d	0,24 4	0,24 4	0,24 4	0,24 4	0,24 4	0,24 4	1,464
Administrative udgifter, undtagen udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter, ikke medtaget i referencebeløbet (IOB)	8.2.6	e	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,9

¹⁶ Udgifter, som ikke henhører under kapitel xx 01 i afsnit xx.

¹⁷ Udgifter inden for artikel xx 01 04 i afsnit xx.

¹⁸ Udgifter inden for kapitel xx 01, som ikke henhører under artikel xx 01 04 eller xx 01 05.

Samlede anslåede finansielle omkostninger ved foranstaltningen

FB I ALT, inkl. udgifter til personaleressourcer		a + c + d + e	0,89	0,89	0,89	0,89	0,89	0,89	5,364
BB I ALT, inkl. udgifter til personaleressourcer		b + c + d + e	0,89	0,89	0,89	0,89	0,89	0,89	5,364

Samfinansiering

Hvis forslaget indebærer samfinansiering med medlemsstaterne eller med andre organer (oplys hvilke), angives der et skøn i tabellen nedenfor over beløbet for denne samfinansiering (der kan indsættes flere rækker, hvis der forventes samfinansiering med flere organer):

i mio. EUR (3 decimaler)

Samfinansierende organ		År n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 og ff.	I alt
.....	f							
FB I ALT, inkl. samfinansiering	a+c +d+ e+f							

4.1.2. Forenelighed med den finansielle programmering

- Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering.
- Forslaget kræver omprogrammering af det relevante udgiftsområde i de finansielle overslag.
- Forslaget kan kræve anvendelse af bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale¹⁹ (dvs. fleksibilitetsinstrumentet eller revision af de finansielle overslag).

4.1.3. Finansielle virkninger på indtægtsiden

- Forslaget har ingen indflydelse på indtægterne
- Forslaget har finansielle virkninger - virkningerne for indtægterne er som følger:

NB: Alle enkeltheder og bemærkninger vedrørende metoden for beregning af virkningerne for indtægterne anføres i et særskilt bilag.

¹⁹ Se punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

i mio. EUR (1 decimal)

Budgetpost	Indtægter	Forud for foranstaltningen [År n-1]	Efter foranstaltningens iværksættelse							
			[År n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ²⁰		
	a) Indtægter i absolutte tal									
	b) Ændringer i indtægterne	Δ								

(Angiv hver relevant indtægtsbudgetpost og indsæt flere rækker i tabellen, hvis der er virkninger for flere budgetposter)

- 4.2. Personaleressourcer (fuldtidsækvivalenter) (herunder tjenestemænd, midlertidigt ansatte og eksternt personale) – se nærmere under punkt 8.2.1.

Årlige behov	År n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 og ff.
Personaleressourcer i alt	2	2	2	2	2	2

5. SÆRLIGE FORHOLD OG MÅL

Baggrunden for forslaget er beskrevet i begrundelsen. I denne del af finansieringsoversigten anføres følgende specifikke supplerende oplysninger:

- 5.1. Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt

Som foreslået i "Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningsikkerheden" opretter Kommissionen en stående følgegruppe bestående af eksperter fra erhvervslivet og Kommissionens repræsentanter. Følgegruppen indsættes i tilfælde af en reel eller potentiel afbrydelse af gasforsyningerne, og den overvåger og rapporterer om gasstrømme inden for og uden for EU i samarbejde med leverandør- og transitlandene.

- 5.2. Merværdien af Fællesskabets engagement og forslagets sammenhæng med andre finansielle instrumenter og eventuel synergi

Som det viste sig under den nylige gaskrise i januar 2009, kan spørgsmålet om gasforsyningsikkerhed ikke tackles alene med initiativer på medlemsstatsniveau. Fællesskabet må inddrages for at sikre, at foranstaltningerne inden for EU koordineres med henblik på at minimere krisens følgevirkninger, og for at gennemføre sammenhængende initiativer over for leverandør- og transitlande.

²⁰ Indsæt flere kolonner, hvis foranstaltningen varer længere end 6 år.

5.3. Forslagets mål, forventede resultater og øvrige indikatorer set i forbindelse med ABM-rammen

Som det fremgik af gaskrisen i januar 2009, er der behov for at udstyre Fællesskabet med redskaber til med meget kort varsel at indsætte en følgegruppe med eksperter fra erhvervssektoren med henblik på at bistå Kommissionens tjenestemænd i gaskriser.

5.4. Gennemførelsesmetode (vejledende)

Angiv nedenfor, hvilken eller hvilke metoder²¹ der er valgt til gennemførelse af foranstaltningen.

Central forvaltning

Direkte af Kommissionen

Indirekte ved delegation til:

Forvaltningsorganer

Organer oprettet af Fællesskaberne, jf. artikel 185 i finansforordningen

Nationale offentlige organer eller public service-organer

Fælles eller decentral forvaltning

med medlemsstaterne

med tredjelande

Fælles forvaltning med internationale organisationer (angiv nærmere)

Relevante bemærkninger:

6. OVERVÅGNING OG EVALUERING

6.1. Overvågningssystem

Følgegruppens aktiviteter vil blive vurderet og indarbejdet i en rapport, som udarbejdes hvert år.

6.2. Evaluering

6.2.1. Forudgående evaluering

Ikke relevant.

6.2.2. Forholdsregler efter en midtvejsevaluering eller efterfølgende evaluering (konklusioner, der kan drages af lignende tidligere erfaringer)

²¹ Hvis der angives flere metoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Relevante bemærkninger" i dette punkt.

Ikke relevant.

6.2.3. Regler for fremtidige evalueringer og deres hyppighed

Ikke relevant.

7. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Overvågningsaktiviteten vurderes en gang hvert år, og der vil blive udarbejdet en rapport. Følgegruppens aktiviteter vil blive underlagt de normale kontrolforanstaltninger mod svig, som gennemføres i Kommissionen.

8. RESSOURCER

8.1. Finansielle omkostninger i forbindelse med forslagets mål

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Beskrivelse af mål, foranstaltninger og output	Type output	Gen. snit. omkostn.	År n		År n+1		År n+2		År n+3		År n+4		År n+5 og ff.		I ALT	
			Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger
OPERATIONELT MÅL NR. 1 ²²																
Foranstaltning 1: følgegruppens tjenesterejser	Betaling for eksperterers tjenesterejser (ca. 10 tjenesterejser i 50 dage hver)		10	0,5	10	0,5	10	0,5	10	0,5	10	0,5	10	0,5	50	2,5
- Output 1																
- Output 2																
Foranstaltning 2.....																
- Output 1																
Subtotal mål 1																
OPERATIONELT MÅL nr. 2 ¹																
Foranstaltning																

²² Som beskrevet under punkt 5.3.

1.....																
- Output 1																
Subtotal mål 2																
OPERATIONELT MÅL nr. n¹																
Subtotal mål n																
SAMLEDE OMKOSTNINGER			10	0,5	10	0,5	10	0,5	10	0,5	10	0,5	10	0,5	50	2,5

8.2. Administrative udgifter

8.2.1. Personaleressourcer – antal og type

Stillingstyper		Personale til forvaltning af foranstaltningen ved brug af eksisterende og/eller yderligere ressourcer (antal stillinger/fuldtidsækvivalenter)					
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte ²³ (XX 01 01)	A*/AD	2	2	2	2	2	2
	B*, C*/AS T						
Personale ²⁴ , der finansieres over art. XX 01 02							
Andet personale ²⁵ , der finansieres over art. XX 01 04/05							
I ALT		2	2	2	2	2	2

8.2.2. Opgavebeskrivelse

Gennemførelse af overvågningsmissioner i medlemsstater og/eller tredjelande efter behov i tilfælde af gaskriser. Resultaterne af tjenesterejserne vil blive rapporteret til medlemsstaterne via tjenesterejserapporter og på møder i gaskoordinationsgruppen.

8.2.3. Kilde til personaleressourcer (vedtægtsomfattede)

(Hvis der er tale om mere end en kilde, angives antal stillinger fra hver kilde)

- Stillinger, der i øjeblikket er afsat til forvaltningen af programmet, og som skal erstattes eller forlænges
- Stillinger, der er forhåndsallokeret i forbindelse med APS/FBF-proceduren for år n
 - Stillinger, hvorom der skal ansøges i forbindelse med den næste APS/FBF-procedure

²³ Udgifter, der IKKE er medtaget i referencebeløbet.

²⁴ Udgifter, der IKKE er medtaget i referencebeløbet.

²⁵ Udgifter, der er medtaget i referencebeløbet.

Stillinger, som skal omfordeles under anvendelse af eksisterende ressourcer inden for den pågældende tjeneste (intern omfordeling)

Stillinger, der er nødvendige i år n, men ikke forudset i APS/FBF-proceduren for det pågældende år

8.2.4. Andre administrative udgifter, der er medtaget i referencebeløbet (XX 01 04/05 – udgifter til administrativ forvaltning)

i mio. EUR (3 decimaler)

Budgetpost (nummer og betegnelse)	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 og ff.	I ALT
1 Teknisk og administrativ bistand (herunder personaleudgifter)							
Forvaltningsorganer ²⁶							
Anden teknisk og administrativ bistand							
- intern							
- ekstern							
Teknisk og administrativ bistand i alt							

8.2.5. Udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet

i mio. EUR (3 decimaler)

Arten af personaleressourcer	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 og ff.
Tjenestemænd og midlertidigt ansatte (XX 01 01)	0,244	0,244	0,244	0,244	0,244	0,244
Personale finansieret over artikel XX 01 02 (hjelpeansatte, nationale eksperter, kontraktansatte osv.) (oplys budgetpost)						

²⁶ Der skal henvises til den specifikke finansieringsoversigt for det eller de pågældende forvaltningsorganer.

Samlede udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IKKE medtaget i referencebeløbet)	0,244	0,244	0,244	0,244	0,244	0,244
--	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Beregning – tjenestemænd og midlertidigt ansatte

Der henvises om fornødent til punkt 8.2.1.

2 AD FTE (fuldtidsækvivalent) 122 000 EUR/tjenestemand/år* 2= 244 000 EUR

Beregning – personale, der finansieres over art. XX 01 02

Der henvises om fornødent til punkt 8.2.1.

8.2.6. Andre administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet

i mio. EUR (3 decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 og ff.	I ALT
XX 01 02 11 01 – Tjenesterejser							
XX 01 02 11 02 – Møder og konferencer	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,9
XX 01 02 11 03 - Udvalg ²⁷							
XX 01 02 11 04 – Undersøgelser og høringer							
XX 01 02 11 05 - Informationssystemer							
2 Andre forvaltningsudgifter i alt (XX 01 02 11)							
3 Andre udgifter af administrativ karakter (angiv hvilke, herunder budgetpost)							
Administrative udgifter i alt, undtagen udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IKKE medtaget i referencebeløbet)	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,9

²⁷ Oplys, hvilken type udvalg det drejer sig om, og hvilken gruppe det tilhører.

Beregning – *Andre administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet*

Regelmæssige møder i gaskoordinationsgruppen, hvor spørgsmål vedrørende gasforsyningssikkerheden drøftes (30 eksperter x 1000 EUR x 5 møder).